

**Delbetænkning fra LO's skatteudvalg til LO's forretningsudvalg,
afgivet torsdag den 8. august 1974.**

LOs forretningsudvalg nedsatte i slutningen af 1973 et skatteudvalg. I udvalgets kommissorium siges bl. a.:

„Specielt vedrørende indkomstskatten bør man behandle mulighederne for en mere effektiv skatteligning samt ændringer i ligningsgrundlaget, således at de særlig store fradragfordele for store indkomster begrænses.

Ved udarbejdelsen af forslag skal udvalget især lægge vægt på, at skattesystemerne bliver lettere at forstå for skatteyderne, og at administrationen kan foregå med lavere omkostninger og arbejdskraft end de nugældende ordninger.“

Skatteudvalget, der består af repræsentanter fra bl. a. fagbevægelsen, kooperationen og socialdemokratiet, skal slutte sit arbejde med et debatoplæg til LOs kongres i 1975.

I særlige situationer kan udvalget dog afgive en delbetænkning. Regeringens forslag til en skattereform og folketingets snarlige behandling af hele skattesystemet har gjort det aktuelt, at arbejderbevægelsen fremkommer med sine synspunkter om disse vigtige spørgsmål.

Målet for en skattereform.

Skat på indkomst dominerer i alt for høj grad det offentliges indtægter. For almindelige lønmodtagere betyder det, at ekstra indsats og lønfremgang beskattes for hårdt.

LOs skatteudvalg har studeret regeringens skattepolitiske udspil i alle detaljer.

Regeringen foreslår indkomstskatten sat ned med 10 mia kr. i 1975. Den måde, forslaget er udformet på, betyder, at den fordelingspolitik, der trods alt har været gennem-

ført, forringes. Dette samtidig med, at der kun sker en beskednen forenkling af skattesystemet.

Kan der gives skattelettelser på 10 mia kr. ved besparelser og overflytning af skat til forbrug, må det være en betingelse, at skatten opkræves mere socialt afbalanceret end efter regeringens forslag.

Skatteudvalget har konstateret, at der i folketinget er et flertal for at omlægge en del af skatten fra indkomst til forbrug, og skatteudvalget har derfor udarbejdet delbetænkningen herudfra.

En skattereform må være en sikker garanti for, at almindelige lønindtægter får en større lettelse, end det koster at betale den højere moms; bl. a. de offentlige besparelser skal medvirke hertil.

Omlægning fra skat på indkomst til skat på forbrug vil betyde en større opsparing. Privat opsparing dæmper efterspørgslen i samfundet med den virkning, at staten ikke vil være nødt til at skaffe fuld dækning for nedsættelsen af skatten. Gør man det, vil det medføre en begrænsning af den økonomiske aktivitet — til skade for beskæftigelsen.

Skatten for lønmodtagere og pensionister må stærkt forenkles med det formål, at borgernes mellemværende med samfundet lettes.

Forholdet mellem borger og skattevæsen skal ændres, så der kan gives en mere servicebetonet behandling fra myndighederne.

Forenkles skatten for de mange, kan skattevæsenet for alvor få de „sorte“ penge frem i dagens lys. Derved — og ved hårdere beskatning af fremtidige formuegevinster — sikres yderligere skattenedsættelser for almindelige lønmodtagere.